

Araç çarpışmaları ve izlenemeyen enjeksiyonlar tercih edilerek, Şiddetli bir Göçebe her zaman bir suikastı kaza gibi görünmesi için gizlemeye çalışır. Ama bazen bir vuruş sadece kötü gider. Bir Göçebe, kimliğine yol açabilecek hatalar yapar veya tesadüfi bir üçüncü taraf tarafından görevin ortasında şaşırır. Kendisini operasyon alanından güvenli bir şekilde çıkarmak için Göçebe önce cesedi imha etmelidir.

Kara gömüsü: Tipik bir yatay mezar alanına kıyasla, dikey bir mezar yer üstünde önemli ölçüde daha küçük bir ayak izi bırakır — ve daha az yüzey alanı, köpeklerin koklaması için daha küçük bir imza anlamına gelir. Mezar, vücudun uzunluğundan iki fit daha derine kazılır ve baştan aşağı indirilir, böylece organlar (en fazla kokuyu veren) yeraltının derinliklerine gömülür.

Termal ortadan kaldırma: Bir cesedin tüm izlerini yok etmek için, elli galonluk bir çelik varil yarıya kadar jet yakıtıyla doldurularak bir yakma odası kopyalanabilir. (Jet yakıtı küçük özel havaalanlarından minimum güvenlikle ele geçirilebilir). Yaklaşık iki saat sonra kemikler ve dişler toza dönüşecek ve kimlik tespiti neredeyse imkansız hale gelecektir. Bu yöntem önemli miktarda duman (gündüzleri daha kolay fark edilir) ve alev (geceleri daha kolay fark edilir) yayar ve ıssız, kırsal ortamlarda uygulanmalıdır.

Deniz Mezarı: En az keşfedilebilen gömü alanı, okyanus tabanının dibinde, kıyıdan birkaç deniz mili açıkta sulu bir mezardır. Elli kiloluk çelik boru, tuğla ya da kül bloklarıyla ağırlıklandırılan ceset, hava kabarcıklarının batmasını engellememesi için delikli inşaat plastiği ya da zemin beziyle sarılır. Bir operatör, ceset deniz canlıları tarafından saldırıya uğradığında ya da zamanla bozulduğunda ceset parçalarının yüzeye çıkmasını önlemek için plastiği çift kat tavuk teliyle sabitleyecektir.

kaynak:https://archive.org/details/100DeadlySkillsClintEmerson_201806/